

na stopnie generalskie, na podstawie swej własnej oceny i porównania ich wartości.

Uchwały tej komisji zapadają większością głosów i są protokółowane. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Przy każdym z kolejno zestawionych kandydatów ma być podane, ilu członków komisji wypowiedziało się za, ilu przeciw jego awansowi. Właściwy Inspektor Armji i Przewodniczący Komisji dyktują do protokołu uzasadnienia".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: w z. *W. Raczkiewicz*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

555.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 1 sierpnia 1925 r.

uzupełniające rozporządzenie z dnia 12 maja 1923 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru, oraz kwalifikowania oficerów (Dz. U. R. P. № 50, poz. 352).

Na zasadzie art. 30 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) i w związku z rozporządzeniem z dnia 12 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 50, poz. 352) zarządzam co następuje:

§ 1. Między § 2 a § 3 rozporządzenia z dnia 12 maja 1923 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru, oraz kwalifikowania oficerów (Dz. U. R. P. № 50, poz. 352)—umieścić należy:

§ 2a. Przed każdym terminem awansowym, Minister Spraw Wojskowych ogłasza w rozporządzeniu nakazującym przeprowadzenie awansów:

1. Ilość wakansów w każdym korpusie osobowym i w każdym stopniu, na które zostaną awansowani oficerowie, oraz granice, do których wybór będzie musiał być przeprowadzony.
2. Datę, do której kandydatom do awansu należy obliczać czas ich służby w poprzednim stopniu.
3. Datę awansowania, jednakową dla wszystkich stopni i korpusów osobowych.

§ 2. Między § 5 a § 6 powyższego rozporządzenia—umieścić należy:

§ 5a. Poza granicami na podstawie § 2 a ustalonemi należy podawać do awansu tych oficerów,

posiadających pozatem wszystkie wymagane ustawą warunki formalne do awansu, którzy:

- a) w myśl rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. (art. 4) (Dz. U. R. P. № 83, poz. 555) byli co najmniej 3 razy ranni w w. p., lub w formacjach wojskowych polskich, uznanych przez Rzeczpospolitą i którym prawo do naszywki z 3 gwiazdkami zostało przyznane,
- b) po 1 czerwca 1919 r. ukończyli wyższy zakład naukowy i którym wskutek tego na zasadzie art. 117 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) wymagany okres czasu służby do awansu w poszczególnych stopniach skracają się jeszcze o rok.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: w z. *W. Raczkiewicz*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

556.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 23 lipca 1925 r.

o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. № 74 poz. 512) zarządza się co następuje:

I. Organizacja i funkcjonowanie wzajemnych zakładów (totalizatora).

§ 1. Stawki we wzajemnych zakładach mogą być przyjmowane tylko na torach wyścigowych i tylko w dniu wyścigów.

Władze towarzystwa urządzającego wyścigi konne mają prawo — według swego uznania — zupełnie nie otwierać wzajemnych zakładów na poszczególne dni lub wyścigi, a również nie przyjmować stawek na niektóre konie; w tym ostatnim wypadku koń uczestniczący w wyścigu nie jest wcale brany w rachubę przy obliczaniu.

§ 2. Zasadnicza stawka nie może być niższa niż 10 złotych; wyższe stawki muszą stanowić jakąkolwiek wielokrotność tej sumy.

Na dowód złożenia stawki i zawarcia wzajemnego zakładu wydany zostaje bilet.

§ 3. Od stawek we wzajemnych zakładach towarzystwo zarządzające wyścigi potrąca 12⁰/₀, z których 9⁰/₀ — do dyspozycji towarzystwa na cele wskazane w art. 5 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. № 74 poz. 512), 2⁰/₀ — na cele hodowli koni czystych ras — stosownie do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i 1⁰/₀ — na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych — również stosownie do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Pozatem towarzystwo będzie potrącało od stawek we wzajemnych zakładach — względnie od wygranych we wzajemnych zakładach — podatek gminny, o ile będzie on ustanowiony, — w myśl ustępu drugiego art. 7 ustawy o wyścigach konnych.

§ 4. Przed upływem dwóch tygodni od ukończenia sezonu wyścigowego towarzystwo winno przedstawić Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych sprawozdanie z obrotów we wzajemnych zakładach z wyszczególnieniem każdego wyścigu i obrachunku oddzielnie.

W razie potrącania przez towarzystwo podatku gminnego sumy pobrane z tytułu tego podatku towarzystwo winno wpłacić do kasy właściwej gminy przed upływem 8 dni od dnia wyścigu.

§ 5. Każdy, kto robi stawkę we wzajemnych zakładach, poddaje się tem samem warunkom gry, wynikającym z postanowień niniejszego rozporządzenia oraz prawideł wyścigowych (art. 2 ustawy o wyścigach konnych).

§ 6. Stawki mogą być robione w dwóch następujących grupach:

- a) na konia wygrywającego wyścig i
- b) na konie z płatnem miejscem, t. j. na konie, które przyjdą w wyścigu na pierwszym i drugim miejscu, jeżeli w wyścigu bierze udział co najmniej cztery konie, i na pierwszym, drugim i trzecim miejscu, jeżeli w wyścigu bierze udział co najmniej siedem lub więcej koni.

Określenie, ile jest płatnych miejsc dla wzajemnych zakładów, robi się zawsze według ilości koni, których jeźdźcy byli zważeni — bez względu na to, ile koni stawi się do startu lub ile ruszy od startu.

§ 7. Jeżeli w tym samym wyścigu biega kilka koni jednego właściciela, to stawki na konia wygrywającego (§ 6 pkt. a) mogą być przyjmowane tylko na ogół koni tego właściciela (na stajnię), a stawki robione na konie z płatnem miejscem (§ 6 pkt. b) — na każdego konia osobno.

§ 8. Stawki można robić do chwili, kiedy sędzia u celownika da sygnał do zamknięcia kas wzajemnych zakładów.

§ 9. Będą zwracane wszystkie stawki zrobione na konie uczestniczące w wyścigu:

- a) jeżeli żaden koń nie skończył wyścigu,

- b) jeżeli w wyścigu uczestniczyły konie jednego tylko właściciela,
- c) jeżeli na konia, który wygrał wyścig (§ 6 pkt. a), względnie na żadnego konia, które w wyścigu przyszły na płatnem miejscu (§ 6 pkt. b) — nie było zrobionej ani jednej stawki.

Będą również zwracane stawki:

- a) na konia, który nie stawił się do startu,
- b) na konia, który został pozbawiony nagrody,
- c) na konia, który został na starcie.

§ 10. Jeżeli w wyścigu uczestniczy kilka koni jednego właściciela i niektóre z nich nie stawiają się do startu lub pozostaną na starcie, to stawki zrobione na konia wygrywającego (§ 6 pkt. a) nie podlegają zwrotowi, stawki zaś zrobione na konie, które przyjdą w wyścigu na płatnem miejscu (§ 6 pkt. b), będą zwracane tylko za tego konia, który nie stawił się do startu lub pozostał na starcie.

§ 11. Wszystkie stawki zrobione we wszystkich kasach w każdej z dwóch grup (§ 6 pkt. a) i b) będą zsumowane dla każdej grupy oddzielnie i od sum tych będą dokonane odliczenia, przewidziane w § 3 niniejszego rozporządzenia. Reszta tych sum przeznaczona będzie na wygrane w każdej grupie oddzielnie.

§ 12. Wygrane w każdej grupie winny być we wszystkich kasach jednakowe.

Obliczenie wygranych będzie dokonane w sposób następujący:

- a) w zakładach na konia wygrywającego (§ 6 pkt. a) — sumę przeznaczoną na wygrane (§ 11) należy podzielić przez liczbę stawek, zasadniczych, zrobionych na konia, który wygrał wyścig; otrzymany iloraz stanowi wygraną, odpowiadającą stawce zadaniczej (§ 2);
- b) w zakładach na konie z płatnem miejscem (§ 6 pkt. b) — sumę wszystkich stawek zrobionych na konie, które przyszły na pierwszym i drugim — względnie i trzecim — miejscu (§ 6 pkt. b) należy odjąć od sumy przeznaczonej na wygrane (§ 11), następnie otrzymaną resztę podzielić na dwie względnie trzy — równe części w zależności od ilości płatnych miejsc w danym wyścigu, bez względu na ilość koni, które przyjdą w wyścigu na płatnych miejscach; każda z tych części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych zrobionych na konia (względnie konie), który przyszedł (względnie przyszły) na danem płatnem miejscu; otrzymany iloraz z dodaniem stawki zasadniczej stanowi wygraną — odpowiadającą tej stawce;
- c) jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny do mety nie przyszło tyle koni, ile było płatnych miejsc, lub jeżeli na jednego — względnie na dwa konie, które przyszły na płatnem miejscu, nie było zrobionej ani jednej stawki — to cała suma przeznaczona na wygrane będzie przeniesiona na pozostałego lub pozostałe konie;
- d) jeżeli dwa lub więcej koni przyjdzie głowa w głowę na pierwszym miejscu, to obliczenie wygranej w zakładach na konia wygrywającego będzie dokonane w sposób ustalony

ny dla zakładów na konie z płatnym miejscem (pkt. b).

§ 13. Wygrane będą ustalane w całkowitej liczbie złotych. Otrzymane przy podziale ułamki ponad 0,75 zł. będą zaokrąglane do 1 złotego a odnośne wygrane będą uzupełniane z funduszków towarzystwa, ułamki zaś 0,75 zł. i mniejsze będą skreślane a odnośne sumy przejdą na dobro towarzystwa.

Wygrana nie może być niższa od stawki zasadniczej; niezbędne uzupełnienia będą pokryte z funduszków towarzystwa.

§ 14. Wypłata wygranych dokonana będzie niezwłocznie po zakończeniu i sprawdzeniu obliczeń i po otrzymaniu od sędziego u celownika powiadomienia, iż na wypłacenie wygranych zezwala.

Postanowienie to sędziego u celownika jest nieodwołalne nawet wtedy, gdy wskutek późniejszej decyzji władz towarzystwa ustalenie porządku przyścia koni do mety uległo zmianie.

Zezwolenie na wypłatę wygranych nie może być dane, jeżeli przed zakończeniem sprawdzenia wagi jeźdźców będzie wniesione zażalenie, dotyczące czy to konia, który wyścig wygrał, czy konia, który przyszedł na płatnym miejscu, — do chwili rozstrzygnięcia zażalenia.

Jeżeli jednak przed upływem jednej godziny zażalenie nie będzie rozstrzygnięte, to wypłata wygranej nastąpi według porządku, w jakim konie przyszły do celownika.

§ 15. Wypłata wygranej skuteczniejsza będzie okazielowi biletu.

Bilety przedarte, poplamione i w inny sposób uszkodzone nie będą przyjmowane.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, prezes towarzystwa może zezwolić na przyjęcie takich biletów. W tym wypadku wypłata następuje nie wcześniej, niż po upływie ośmiu dni.

Bilet kupiony nie może być zwrócony ani też zmieniony.

Wypłata wygranych dokonywana będzie na torze w kasach wzajemnych zakładów w dniu wyścigu do chwili zamknięcia kas; nieodebrane wygrane mogą być reklamowane w specjalnej kasie na torze w czasie wyścigów lub w zarządzie towarzystwa w ciągu siedmiu dni, po których upływie bilety jako przedawnione nie będą opłacone.

§ 16. Niewydatkowana w danym roku przez towarzystwo część dochodów z odliczeń od stawek we wzajemnych zakładach (§ 3) po potrąceniu sumy niezbędnej na pokrycie wydatków (art. 5 ustawy o wyścigach konnych) przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego w roku następnym winna być przelana na specjalny kapitał zapasowy towarzystwa.

Kapitał ten wraz z odsetkami może być użyty przez towarzystwo wyłącznie na cele wskazane w art. 5 ustawy o wyścigach konnych.

II. Rachunkowość wzajemnych zakładów (totalizatora).

§ 17. Rachunkowość dotycząca sum, otrzymanych z odliczeń od stawek we wzajemnych zakła-

dach (§ 3) winna być prowadzona odrębnie i obejmować wyłącznie dochody z tego źródła oraz wydatki z tych sum uskuteczniane.

Rachunkowość ta, prowadzona według zasad rachunkowości pojedynczej, składać się winna z dwóch zasadniczych rachunków: rachunku zysków i strat oraz rachunku specjalnego kapitału zapasowego (§ 16).

§ 18. Rachunek zysków i strat winien zawierać następujące pozycje:

A. w przychodzie:

- 1) saldo z roku ubiegłego,
- 2) odliczenia na rzecz gminy (§ 3),
- 3) odliczenia do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
 - a) na cele hodowli koni czystych ras,
 - b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
- 4) odliczenia do dyspozycji towarzystwa,
- 5) pozostałości z podziału wygranych (§ 13),
- 6) sumy pochodzące z omyłek na korzyść towarzystwa,
- 7) nieodebrane wygrane we wzajemnych zakładach,
- 8) odsetki od specjalnego kapitału zapasowego (§ 16),
- 9) uzupełnienia ze specjalnego kapitału zapasowego (§ 16),
- 10) nieodebrane w roku bieżącym nagrody i premja wyścigowe — względnie przyznane na wystawach, pokazach i konkursach koni.

B. w rozchodzie:

- 1) odliczenia na rzecz gminy,
- 2) odliczenia do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
 - a) na cele hodowli koni czystych ras,
 - b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
- 3) koszty utrzymania i urzędowania wzajemnych zakładów,
- 4) straty przy podziale wygranych (§ 13),
- 5) sumy pochodzące z omyłek na stratę towarzystwa,
- 6) deficyty kasjerów,
- 7) nagrody i premja wyścigowe,
- 8) inne wydatki na cele hodowlane (art 5 ustawy o wyścigach konnych),
- 9) przekazy do specjalnego kapitału zapasowego,
- 10) pozostałości na rok następny.

Rachunek specjalnego kapitału zapasowego zawiera następujące pozycje:

A. w przychodzie:

- 1) suma kapitału na początku roku,
- 2) przekazy do kapitałów,
- 3) niewydatkowane odliczenia do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
 - a) na cele hodowli koni czystych ras,
 - b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
- 4) nieodebrane nagrody i premja wyścigowe — względnie przyznane na wystawach, pokazach i konkursach — z lat ubiegłych.

B. w rozchodzie:

- 1) uzupełnienia z kapitału,
- 2) wydatki stosownie do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
 - a) na cele hodowli koni czystych ras,
 - b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
- 3) nagrody i premja z lat ubiegłych,
- 4) umorzone nagrody i premja z lat ubiegłych,
- 5) suma kapitału w końcu roku.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

557.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 28 lipca 1925 r.

o wypuszczeniu serji VI biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. № 73 poz. 507) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 7 sierpnia 1925 r. wypuszcza się serję VI biletów skarbowych w odcinkach po 10.000 złotych z terminem płatności w dniu 7 grudnia 1925 r. na ogólną sumę 16.000.000 złotych.

§ 2. Serja VI biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 7 od sta rocznie.

Odsetki są płatne zgóry przez potrącenie od sumy imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż serji VI biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz w innych instytucjach państwowych, publicznych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministerstwo Skarbu.

§ 4. Serja VI biletów skarbowych będzie wykupywana od d. 7 grudnia 1925 r. do d. 7 lipca 1926 r. przez Centralną Kasę Państwową i oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ewentualnie inne instytucje publiczne i prywatne, upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 8 lipca 1926 r. do dnia 7 grudnia 1935 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

558.**Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej**

z dnia 29 lipca 1925 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Robót Publicznych, Kolei i Skarbu o spisie robót, wzbronionych młodocianym i kobietom.

Na mocy art. 4, 20 i 22 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65, poz. 636) zarządza się co następuje:

§ 1. Zatrudnianie młodocianych i kobiet jest wzbronione przy robotach wymienionych w załączonych spisach: spisie robót wzbronionych młodocianym oraz spisie robót wzbronionych kobietom.

§ 2. Przy robotach, objętych punktem 4 i 16 załącznika № 1 oraz punktem 4 i 15 załącznika № 2, Minister Pracy i Opieki Społecznej ma prawo udzielić zezwolenia po porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu na zatrudnianie młodocianych i kobiet w zakładach pracy, w których zastosowane zostały dostateczne zabezpieczenia i środki niezbędne celem ochrony pracowników od zetknięcia się ze szkodliwymi dla zdrowia pyłem, gazami, parami i związkami chemicznymi.

§ 3. Minister Pracy i Opieki Społecznej może po zasięgnięciu opinii organizacyj zawodowych pracodawców i pracowników zezwolić po porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu na zatrudnianie młodocianych w poszczególnych gałęziach produkcji lub zakładach pracy przy poszczególnych robotach, wymienionych w załączniku № 1, w celu odbycia nauki zawodowej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 29 lipca 1925 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik № 1 do rozp. Min. Pr. i Opieki Społ. z dnia 29 lipca 1925 r. poz. 558.

SPIS ROBÓT WZBRONIONYCH MŁODOCIANYM.

1. Roboty w kamieniołomach i zakładach kamieniarskich; wydobywanie kamieni, łamanie, wiercenie otworów, rozsadzanie. Obrabianie, piłowanie i polerowanie kamieni na sucho, ładowanie kamie-